

med ét andet fartøj (sammenlægningsordningen). Det nye fartøj må højst have en brutto-tonnage, der svarer til et af de fartøjer, ejeren tager ud, plus 3/4 af bruttotonnagen på de yderligere fartøjer, der tages ud. Det er gennem denne tonnagereduktion muligt at blive friholdt for 2-års reglen jf. ovenfor.

- Ved fartøjsudskiftninger, hvor ejeren udskifter ét fartøj med flere fartøjer, må den samlede tonnage af de nye fartøjer højst udgøre 3/4 af tonnagen på det fartøj, der tages ud af fiskeriet (opsplittingsordningen).
- Der kan gives tilladelse til at nybygge og ombygge fartøjer, der anvendes til erhvervs-mæssigt fiskeri, inden for en samlet tonnage på 5.300 tons, uden at der tages gammel tonnage ud af fiskeriet.

I 1998 er der desuden gennemført lovændring, der skærper betingelserne for, at et erhvervsfiskerifartøj fortsat kan være registreret med tilladelse til at drive erhvervsfiskeri, idet sammenhængen til kravene om ejerens erhvervsfiskerstatus er præciseret.

Det er Regeringens opfattelse, at den mere fleksible adgang for fiskerne til at skaffe sig kapacitet er en væsentlig forudsætning for, at danske fiskere ud fra egen evne og økonomi kan gennemføre en fornyelse af fartøjerne. Regeringen har ønsket at følge udviklingen i fartøjsudskiftningen efter de nye regler, og fleksibiliteten er derfor holdt inden for visse grænser.

Indtjeningen i fiskeriet og adgangen til at få finansieret fartøjsinvesteringer er andre forudsætninger for flådefornyelsen. Herom i afsnit 7.

Udviklingen i markedet for fiskeprodukter og den øgede opmærksomhed om kvalitet og produktudvikling betyder, at der i nogle tilfælde kan indsættes en større tonnage end den, der tages ud, uden at kvotebehovet øges. Et eksempel herpå er fartøjer, hvor man ønsker søpakning og eventuelt lettere forarbejdning ombord eller fartøjer, hvor føring af industrifisk i kølecontainere stiller store krav til »udenomsplads«. Ligeledes kan hensynet til mandskabet tale for udvidelser, hvor lastekapaciteten ikke øges. Efter de gældende regler skal ny fartøjstonnage, der anvendes til kvalitetsformål eller forbedring af mandskabsforhold, i lighed med ny tonnage til lastekapacitet modsvares af tonnage, der tages ud af fiskeriet.

### 5.2.3 Det rekreative fiskeri

Det rekreative fiskeri reguleres ikke af EU. Det er overladt til de enkelte medlemslande at fast-

sætte rammerne for dette fiskeri, under hensyn til de eksisterende ressourcer.

Betegnelsen rekreativt fiskeri omfatter lystfiskere og fritidsfiskere.

Saltvandsfiskeriloven definerer lystfiskeri som et fiskeri, der drives med lette håndredskaber (stang, pilk og lignende).

I de kystnære områder fiskes både af lystfiskere, fritidsfiskere og erhvervsfiskere. Fiskeriet i de ferske vande drives primært af lystfiskere. Tilstedeværelsen af de forskellige grupper inden for fiskeriet i de samme fiskeområder kan undertiden medføre visse interessemodsatninger. Blandt andet i forbindelse med reglerne for anvendelse af bestemte redskaber i visse områder.

De generelle regler skal medvirke til, at også det rekreative fiskeri kan ske på et bæredygtigt grundlag samtidig med, at så mange som muligt kan have glæde af fiskeriet. I reglerne søges de forskellige interesser inden for fiskeriet så vidt muligt tilgodeset.

Lystfiskere og fritidsfiskere skal have et fisketegn eller en fritidsfiskerilicens. Indbetalingerne herfra anvendes til fiskepleje. De samlede indbetalinger udgør ca. 30 mio. kr. om året. Et udvalg med repræsentanter fra fiskeriforeningerne rådgiver om anvendelsen af midlerne til fiskepleje, herunder udsætning af fisk.

Fiskeplejen er aktiv bestandsopbygning, hvor udsætning af fisk er central. Denne skal foregå i så stor respekt af naturen og de naturlige bestande som muligt. Det overordnede mål er at ophjælpe gydebestande til naturlig størrelse. Der ydes derfor også tilskud til vandløbsrestaurering med henblik på at ophjælpe naturlige gydumuligheder.

Fødevarerministeriet afholdt den 31. oktober og 1. november 1997 en konference om fremtiden for det rekreative fiskeri.

Som afslutning på konferencen fremhævede Regeringen seks indsatsområder, der senere er indarbejdet i en handlingsplan for det rekreative fiskeri, der fungerer som en samlet arbejdsplan for indsatsen og en sammenskrivning af målsætningerne på området.

Indsatsområderne er:

1. *For Fiskeplejen* arbejdes der videre i respekt af naturen og fortsat erkendelse af, at fiskeplejen er en del af grundlaget for det rekreative fiskeri.
2. *Forskning* og dokumentationsindsatsen skal fortsat have stor vægt, ikke mindst i forbindelse med fiskeplejen.